

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Godność jest wartością społeczną ukierunkowaną na życzliwość i przyzwoitość, szacunek, a także na moralne zachowanie. Każdy człowiek zasługuje na szacunek własny i innych ludzi. Godność to wartość człowieczeństwa, przysługująca każdemu człowiekowi bez wyjątku, ze względu na sam fakt jego istnienia. Jest własnością niestopniowaną – powinna ona przysługiwać wszystkim w tym samym, równym stopniu, bez względu na jakiegokolwiek zasługi lub zaniedbania, psychiczne zdrowie lub chorobę czy też inne czynniki różnicujące ludzi.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. M. Terlikowska, *Ziółko*, w: A. Klimowicz, M. Derlukiewicz, *Nowe Słowa na start!* Podręcznik do języka polskiego dla klasy czwartej szkoły podstawowej, wyd. Nowa Era, Warszawa 2018, s. 150.

Wstęp

Maria Terlikowska, autorka wiersza *Ziółko*, to polska pisarka dziecięca, poetka, scenarzystka filmów animowanych, autorka słuchowisk radiowych i audycji telewizyjnych. Debiutowała w 1950 r. na łamach prasy dla dzieci. Była stałą współpracownicą „Świerszczyka”. Pisała m.in. piosenki dla dzieci, książki popularyzatorskie, także utwory dla dzieci starszych. Twórczość jej była tłumaczona na języki obce.

Główną bohaterką wiersza jest dziewczynka, która skarży się, że cała klasa przezywa ją „Ziółko”. Nie wie dlaczego koledzy i koleżanki ją tak nazwali. Przypuszcza, że to przez jej szczerłość.

Każdy człowiek jest inny, różni się wieloma aspektami. Jednak każdy zasługuje na szacunek, niezależnie od tego jakiej jest rasy, jaki ma kolor skóry.

Cytat

„Wszyscy mówią o mnie: Ziółko.

Ziółko, Ziółko – słyszę w kółko.

Cała klasa mnie przezywa:

Ziółko, Oset i Pokrzywa.

Pytam: – Za co i dlaczego?

Czy zrobiłam coś kolegom?
 Czy ja kiedy z kimś zadzieram?
 Nie! Ja tylko jestem szczerą!
 Mówię zawsze to, co myślę,
 szczerą prawdę, jak najściślej.
 No, na przykład do Iwony,
 że fatalnie jej w zielonym.
 Kto zielony sweter bierze
 przy okropnej, żółtej cerze?!
 Albo mówię raz do Bronka,
 że ma piegi i się jąka.
 A do Hanki i do Jurka,
 że są rudzi jak wiewiórka.
 A do Reni, że sepleni...
 I co? Wszyscy obrażeni!
 Za co? Że ja bez obłudy
 do rudego mówię: rudy?
 I że powiem do kolegi,
 że ma piegi, gdy ma piegi?!
 Mogę przysiąc nawet mamie,
 że to prawda, że nie kłamię.
 Widać prawda w oczy kole,
 więc za prawdę cierpię w szkole!”.

Podsumowanie

Przedstawiony wiersz prezentuje wartość godności drugiego człowieka. Wskazuje, że pomimo różnic każdego trzeba traktować jednakowo i odnosić się z szacunkiem. Wartość godności drugiego człowieka jest nieodłącznym elementem każdej kultury i każdej epoki. Respektując i szanując godność drugiego człowieka, w szkole, w domu, na podwórku, łatwiej dostrzec wartość i godność własnego życia.